

2

cvijeće u vrtu

NEŠTO O IMENU CVIJEĆA

Svaki ljubitelj cvijeća koji prvi puta uzima u ruku neku knjigu o cvijeću ili katalog, primijetit će da se uz svaki opis biljke nalazi najprije latinski naziv, a tek onda dolazi domaće ime, ukoliko ono postoji.

U prvi će se čas, možda, i začuditi, pogotovo ako se do sada nije susretao s latinskim jezikom. Ali, da objasnim odmah zašto je to tako: zato jer se mnogobrojni uzbunjivači, vrtlari, botaničari ne bi mogli međusobno sporazumjeti budući da govore različitim jezicima. Međutim, kad netko zatraži određeni cvijet, navodeći njegovo latinsko ime, onda može biti potpuno siguran da će primiti biljku ili sjeme koje je naručio. Razumjet će ga jednakо u Evropi, Americi, Aziji, Africi ili Australiji.

A sada da malo detaljnije objasnim što sve znaće ona latinska imena kod opisa pojedine cvjetne kulture. Svakو ime biljke na latinskom sastoji se iz dvije riječi (od kojih je prva imenica a druga pridjev). Prva riječ označava rod, npr. Iris, Lilium, Dianthus, Chrysanthemum. Druga riječ označava vrstu, a odnosi se na građu i oblik cvijeta, ploda, lista, te cjelokupni izgled biljke (repens — puzaјući, purpurea — crvena boja, canadensis — po rijeckom iz Kanade) ili neku drugu karakterističnu osobinu pojedine vrste. Pod vrstom se podrazumijeva skupina biljaka, koje se međusobno podudaraju u svim bitnim osobinama, međusobno se rasplodaju i stvaraju sebi slične potomke. To je takozvano botaničko ime. Na njega se nadovezuje ime sorte, koje se piše pod navodnim znakom. Uz svako ime biljke stavljaju se i kratica ili veliko slovo prezimena autora, koji je prvi odredio (determinirao) i opisao određenu vrstu (npr. L. — veliki švedski botaničar Linné). Iza imena roda i vrste stavljaju se još i ime porodice, koja obuhvaća više rodova zajedno po njihovim zajedničkim karakteristikama.

Uz latinska imena stavila sam zatim naša domaća imena, ukoliko ona postoje, a tamo gdje ih nema, poslužila sam se imenima iz njemačke literature ili sam naš naziv izvela iz latinskog imena.

Autor

**Tekst napisala
dipl. ing. TRUDA FURAČ**

Copyright 1971 by Yama-to-Keikokusha Co., Ltd.

Tokyo, Japan

Uz ovaj izdajnik je u Jugoslaviju: Izdavačko knjižarsko poduzeće
MLADOST

Prilozi u boji: Froebel-Kan, Co., Ltd. Tokyo, Japan

Slog i tisak: »Ognjen Prica«, Zagreb — 1971.